

TYGODNIK SALWATORSKI

18.12.2016 r. ● PISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE ● NR 50 (1147) ● Rok 23

Arcybiskup Marek Jędraszewski Nowy Metropolita

W numerze:

- PLAN KOŁĘDY 2016/2017 •
- Sylwetka nowego Metropolity • Komunia Święta chorych cz.2 •
- Biskupi krakowscy jako kanclerze i konserwatorzy UJ cz. I •
- U Sióstr Klarysek • Męczennicy wietnamscy • List do Chorych •

TYGODNIK SALWATORSKI

Redaguje zespół w składzie:

Red. nac.: ks. Tomasz Gędlęk, Jan Deskur,
Maria Gracja Krzyżanowska, Krzysztof Bar,
Barbara i Andrzej Skrzyńscy

Stale współpracują:

ks. Krzysztof Biros, Felicja Niedzielska

Ilustracje:

Jerzy Pulchny

Skład, redakcja techniczna i graficzna:

Krzysztof Korzeniak

Adres redakcji:

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88;
e-mail: tygodniksalwatorski@gmail.com;
www.tygodniksalwatorski.pl
(administruje Roman Topór-Mądry).

Tygodnik Salwatorski powstaje z pracy bez honorariów.

*Tygodnik można zaprenumerować
w zakrystii kościoła SS. Norbertanek.*

*Można go nabywać we wszystkich kościołach
na terenie Parafii.*

Kancelaria Parafialna

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88
www.parafiasalwator.pl

Dni i godziny urzędowania

Dzień tygodnia	Kancelaria	Zarząd Cmentarza
poniedziałek	16.00 - 17.30 ks. Tomasz[k,p]	nieczynne
wtorek	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k,p]	16.00 - 17.30
środa	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k], ks. Paweł[p]	16.00 - 17.30
czwartek	16.00 - 17.30 ks. Ryszard[k,p]	nieczynne
piątek	9.00 - 10.30 ks. Proboszcz[k,p]	9.00 - 10.30
sobota	9.00 - 10.30 ks. Ryszard, ks. Paweł, ks. Tomasz	nieczynne

k - dyżur w kancelarii, p - dyżur w parafii

Msze święte i nabożeństwa

NIEDZIELE I ŚWIĘTA

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:
6:30 7:30 9:00 10:30 12:00 13:15 19:00

Kościół Najświętszego Salwatora:

11:15 - lipiec, sierpień - 2, 4, 5 niedziela miesiąca;
od września do czerwca w każdą niedzielę, miesiąca

Kaplica św. Małgorzaty:

11:15 - lipiec, sierpień - 1. i 3. niedzielę miesiąca

Kaplica Wszystkich Świętych:

10:00 - maj, czerwiec, wrzesień, październik

DNI POWSZEDNIE

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:15 8:00 18:00

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA

- Msza św. dla dzieci godz. 17.00.

Telefon do kancelarii: 12 424 43 60

Nr konta Parafii: PKO Bank Polski S.A.

30 1020 2892 0000 5402 0490 7434

Zachęcamy wszystkich chętnych do współpracy z
„Tygodnikiem Salwatorskim”.

Czekamy na wasze teksty i artykuły pod adresem:

tygodniksalwatorski@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania
nadesłanych materiałów. Redakcja zastrzega sobie także prawo
odmowy przyjęcia tekstu, reklamy lub ogłoszenia.

Na początku...

Drodzy Czytelnicy Tygodnika!

Trudno uwierzyć, ale to już ostatni numer Tygodnika przed Świątami i Nowym Rokiem, bo ten powoli dobiega końca. W numerze 47 z 27.11 br. przypominaliśmy jego najważniejsze wydarzenia. Wrócimy też do nich w przyszłym tygodniu. Było ich dużo i były niezwykle, godne tego miana - Nadzwyczajnego Roku. Zarówno dla Kościoła, Ojczyzny, Krakowa, naszej parafii. Z pewnością są wśród nas osoby, które będą wspominać rok 2016 jeszcze przez długie lata. Może on nawet być jednym z najmilej, najczęściej i najdłużej wspomnianych. Na jego koniec, 8 grudnia w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny poznaliśmy naszego nowego Metropolitę. Tych, którzy chcą się więcej dowiedzieć o Arcybiskupie Nominacie z pewnością zainteresuje artykuł księdza Tomasza.

Z tej okazji mamy również ciekawy artykuł dla miośników historii naszego pięknego miasta na temat Arcybiskupów Krakowskich. Jak pisze w nim profesor Sondel już od dawna „ordynariusze krakowscy, musieli spełniać określone kryteria przewidziane prawem kanonicznym, a ponadto dysponować określonym zasobem wiedzy. (...) W myśl postanowień soboru w Konstancji domagano się od nich posiadania stopnia naukowego doktora, ewentualnie licencjata z teologii, prawa kanonicznego lub rzymskiego, chociaż papież mógł w tym zakresie udzielić odnośnej dyspensy.”

W polskiej tradycji w czasie Świąt Bożego Narodzenia szczególnie pamiętamy o ludziach chorych i samotnych. W naszej parafii przed ich rozpoczęciem księży oraz nadzwyczajni szafarze Komunii świętej odwiedzają osoby, które o to proszą. W tym numerze publikujemy kolejne artykuły na temat posługi chorym i adwentowy „List do chorych” księdza Ryszarda Siuty CRL.

Okres Bożego Narodzenia to również czas kolędy. Już znane są terminy i trasy wizyt poszczególnych księży. Można więc z kilkutygodniowym wyprzedzeniem zaplanować zajęcia w tym dniu, w którym ją wyznaczono i przypomnieć sobie jak powinno się przyjąć kapłana.

Zachęcamy do czytania naszych stałych rubryk: aktualności z życia parafii – piątek na Salwatorze, Ogłoszenia Parafialne, Msza św. ku czci Ducha Świętego i relacja ze spotkania Parafialnego Klubu Seniora u ss. Klarysek, a także refleksje ks. Tomasa nad niedzielną Ewangelią, Kraków według Felicji, różności z przeszłości i terażniejszości oraz wspomnienie o stu siedemnastu świętych męczennikach z Wietnamu z lat 1745-1862 kanonizowanych przez św. Jan Paweł II 18 czerwca 1988 r. w Rzymie. Dowiadujemy się z niego m.in. o powodach niechęci, a nawet wrogości do chrześcijaństwa w niektórych państwach azjatyckich. Otóż tam, gdzie panował ściśle hierarchiczny podział społeczeństwa, bezwzględne przywiązanie do tradycji i nabożny stosunek do władcy obawiano się Ewangelii, która głosi panowanie Chrystusa Króla, któremu mają być podporządkowane państwa wraz ze sprawującymi władzę.

Redaktor prowadzący Jan Deskur

Przyjmijmy go jak pasterza!

Od ponad tygodnia wiadomo, że mamy w Krakowie nowego metropolitę – abpa Marka Jędraszewskiego, który zastąpi ustępującego kard. Stanisława Dziwisza. Nowy metropolita urodził się w Poznaniu w roku 1949. Święcenia kapłańskie przyjął w roku 1973 z rąk abpa Antoniego Baraniaka. W 1996 roku ks. Marek Jędraszewski otrzymał nominację na wikariusza biskupiego ds. nauki i kultury w Archidiecezji Poznańskiej oraz na przewodniczącego Wydziału Duszpasterstwa Akademickiego w Kurii Arcybiskupiej w Poznaniu.

Biskupem pomocniczym diecezji poznańskiej został decyzją Jana Pawła II. Konsekrację biskupią otrzymał z rąk ówczesnego metropolity poznańskiego, abpa Juliusza Paetza. W roku 2012 nowy krakowski metropolita został mianowany przez Benedykta XVI arcybiskupem metropolity łódzkiej i to właśnie stamtąd abp. Jędraszewski został powołany przez papieża Franciszka, by objąć biskupstwo krakowskie. Tak wygląda w wielkim skrócie kościelne CV nowego krakowskiego pasterza.

Imponująco przedstawia się jego droga intelektualna. W roku 1974 uzyskał kanoniczny licencjat (który w systemie studiów teologicznych następuje po mgr) z teologii na Papieskim Wydziale Teologicznym w Poznaniu na podstawie pracy "Problematyka osoby w filozofii Gabriela Marcela" (promotor: ks. prof. Ludwik Wciórka).

W latach 1975-79 odbywał studia specjalistyczne na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie. W ich trakcie uzyskał w 1977 roku licencjat z filozofii na podstawie pracy "La filosofia del simbolo religioso di Paul Ricoeur" (wyróżniona złotym medalem Uniwersytetu Gregoriańskiego), z kolei na zakończenie studiów w 1979 roku obronił pracę doktorską "Le relazioni intersoggettive nella filosofia di Levinas" (promotor: prof. Simon Decloux SJ, praca nagrodzona złotym medalem Ojca Świętego Jana Pawła II). Po powrocie do Polski w latach 1980-1996 był adiunktem na Papieskim Wydziale Teologicznym w Poznaniu.

W 1991 roku uzyskał habilitację na Wydziale Filozoficznym Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie na podstawie rozprawy "Jean-Paul Sartre i Emmanuel Levinas - w poszuki-

waniu nowego humanizmu. Studium analityczno-porównawcze" (rozprawa opublikowana pod tytułem "W poszukiwaniu nowego humanizmu. J.-P. Sartre - E. Levinas", Kraków 1994).

W 1996 roku został mianowany docentem na Papieskim Wydziale Teologicznym w Poznaniu. W samym roku został mianowany go visiting professor Papieskiego Uniwersytetu Laterańskiego w Rzymie. Kiedy na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu powstał Wydział Teologiczny, dnia 26 listopada 1998 roku otrzymał nominację na stanowisko profesora nadzwyczajnego UAM, a dnia 7 grudnia tegoż roku nominację na kierownika Zakładu Filozofii Chrześcijańskiej na Wydziale Teologicznym UAM. Dnia 2 stycznia 2002 roku otrzymał tytuł naukowy profesora nauk teologicznych.

W związku z nominacją abpa Marka Jędraszewskiego pojawiły się medialne oceny jego poprzedniej działalności jak i wypowiedzi, mające wzbudzić kontrowersję.

Chciałbym w związku z tym przypomnieć trzy zasadnicze sprawy. Po pierwsze, Kościół nie jest rzeczywistością polityczną, ale teologiczną i każdy człowiek wierzący winien patrzeć na Kościół jako na wspólnotę Ludu Bożego i jego pasterzy dążących do zbawienia w Chrystusie poprzez wyznawanie wiary i przyjmowanie sakramentów.

Nie wystarczy popatrzeć na nowego metropolitę w kategoriach politycznych; że oto do „liberalnego” Krakowa przychodzi „konserwatywny” biskup. Taka konkluzja to trochę za mało. Przychodzi pasterz dany nam przez Pana Jezusa, który będzie nas do Niego prowadził. Po drugie, dorobek intelektualny nowego metropolity każe myśleć o abpie Jędraszewskim jako o człowieku głęboko myślącym i otwartym, wiele rozumiejącym. Po trzecie wreszcie, jeśli ktoś naprawdę ma wątpliwości co do nowego biskupa, to niech ze zwykłej ludzkiej przyzwoitości da mu po prostu szansę. Takie zwyczajowe 100 dni dla nowego metropolity.

Warto jednak popatrzeć na nowego krakowskiego biskupa ewangelicznie - jako na pasterza, któremu naprawdę zależy na owcach.

**Redaktor Naczelny
ks. Tomasz Gędek**

Komunia Święta chorych cz.2

1. Nadzwyczajni szafarze Komunii świętej

Świeccy pomocnicy w udzielaniu Komunii świętej, lub inaczej nadzwyczajni szafarze Komunii Świętej, mają za zadanie rozdzielanie Komunii świętej, gdy udzielanie jej przez kapłanów, czyli zwyczajnych szafarzy Eucharystii, nie jest możliwe lub jest bardzo utrudnione. Roznoszą oni Pana Jezusa do chorych oraz rozdają podczas Mszy Świętej, gdy brak jest wystarczającej liczby kapłanów. Rośnie liczba parafii, w których można spotkać nadzwyczajnych szafarzy Komunii św.

<http://nszafarze.pl/>

2. Rys historyczny

Opisy ustanowienia Eucharystii przez Chrystusa znajdujemy w Piśmie Świętym na kartach Ewangelii św. Mateusza, Marka i Łukasza.¹ Potwierdzają one zgodnie, że Jezus polecił swoim uczniom przygotować Paschę w Jerozolimie. Przedstawiają słowa i czyny Jezusa, które określają w jaki sposób uczniowie, a przez nich cały Kościół, otrzymali od Niego ten wielki dar. (...) Eucharystia w pierwszych wiekach istnienia Kościoła w dużym stopniu była odzwierciedleniem tej pierwszej uczyty z Wieczernika. Uczestniczyli w niej wierzący mieszkający niedaleko siebie i tworzący pierwsze gminy chrześcijańskie. Spotykali się w prywatnych domach, których właściciele byli już uczniami Chrystusa. Na zebrania te przychodzili wszyscy ochrzczeni niezależnie od swojej płci, wieku czy statusu społecznego. Bardzo szybko wśród chrześcijan wytworzył się zwyczaj zabierania ze sobą do domów konsekrowanego chleba, aby spożywać go w te dni, w których nie było sprawowanej Mszy świętej. Zanoszono ją również chorym i tym, którzy z różnych powodów nie mogli uczestniczyć we wspólnym zgromadzeniu. Powszechną praktyką stało się zabieranie Chrystusa Eucharystycznego na czas podróży, aby w chwilach samotności lub grożącego niebezpieczeństwa mieć Go zawsze pod ręką. Przechowywano Go najczęściej w drewnianych szkatułkach i przenoszono zawieszając szkatułki na szyi.

Sytuacja zmieniła się w 313 roku, kiedy cesarz Konstantyn Wielki ogłosił tzw. edykt mediolański, który zapewnił wolność religijną w Cesarstwie Rzymskim. Chrześcijaństwo zostało uznane za oficjalną religię państwową. Wkrótce potem udzielanie Komunii świętej stało się domeną głównie kapłanów. Sobór Trydencki obradujący w latach 1545-1563 podtrzymał ten stan rzeczy stanowczo stwierdzając: „że świeccy otrzymywali i nadal powinni otrzymywać komunię świętą od kapłanów.” Dopiero Sobór Watykański II (1962-1965) przygotował i zapoczątkował największą w dziejach Kościoła reformę liturgiczną. W dniu 4 grudnia 1963 roku nastąpiło uroczyste ogłoszenie Konstytucji o liturgii «Sacrosanctum concilium». Sobór przyznał ważne uprawnienia konferencjom poszczególnych episkopatów oraz biskupom. Na nich w głównej mierze spoczywa odpowiedzialność i troska o to, aby wierni angażowali się we wszystkie funkcje, jakie są dla nich dostępne podczas zgromadzenia Eucharystycznego. (...) 29 stycznia 1973 roku ukazała się instrukcja «Immensae caritatis», która dała biskupom władzę do wyznaczania nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej spośród odpowiednich do tego osób. W zależności

od okoliczności ordynariusz miejsca, którym zwykle jest biskup, może udzielić osobom świeckim - nadzwyczajnym szafarzom zezwolenia udzielania Komunii św.; do poszczególnych wypadków, na określony czas lub na stałe. Szafarze ci mogą Jej udzielać sobie, innym wiernym oraz zanosić chorym do domu. Swoją posługę wykonują tylko wówczas gdy nie ma kapłana, diakona lub akolity; gdy są oni obecni, ale nie mogą tego uczynić z powodu pilnego zajęcia duszpasterskiego, choroby lub podeszłego wieku oraz jeśli jest tak duża liczba wiernych przystępujących do Komunii, że Msza święta bardzo by się przedłużyła lub zachodziłaby konieczność udzielania Komunii poza Mszą. (...)

Ogłoszony przez papieża Jana Pawła II Kodeks Prawa Kanonicznego stwierdza, „że zwyczajnym szafarzem Komunii świętej jest biskup, prezbiter i diakon. Natomiast nadzwyczajnym szafarzem Komunii jest akolita oraz wierny wyznaczony zgodnie z kanonem 230”. Przywoływany tutaj kanon 230 określa funkcje, w których wierni świeccy mogą współdziałać z wyświęconymi szafarzami. Znajdujemy w nim stwierdzenie, że mężczyźni świeccy, którzy posiadają odpowiedni wiek i przymioty ustalone przez Konferencję Episkopatu, mogą być na stałe przyjęci do posługi lektora i akolity. Równocześnie Kodeks zezwala, aby tam gdzie jest to konieczne, z braku szafarzy, także świeccy, chociażby nie byli lektorami lub akolitami, mogli wykonywać pewne obowiązki w ich zastępstwie, między innymi rozdzielac Komunię świętą. Tak więc Kodeks Prawa Kanonicznego z 1983 roku określa grupy osób, które w pewnych okolicznościach mogą zostać ustanowieni nadzwyczajnymi szafarzami Komunii świętej. Są to akolici (wyłącznie mężczyźni) oraz świeccy (zarówno mężczyźni jak i kobiety) wyznaczeni zgodnie z przepisami prawa kościelnego.

Na podstawie pracy magisterskiej Rafała Figury pt. „Posługa nadzwyczajnego szafarza Komunii świętej”, napisanej na PAT, Kraków 2007

3. List do chorych

Od 2010 roku, z woli ks. kardynała Stanisława Dziwisza, w Archidiecezji Krakowskiej, św. Stanisław Kazimierczyk jest czczony, jako patron świeckich pomocników, udzielających Komunii Świętą. Św. Stanisław przez całe swoje życie był związany z Zakonem Kanoników Regularnych, do dziś posługującym w bazylice Bożego Ciała na Kazimierzu. Obecnie w tym kościele w każdą drugą środę miesiąca o godz. 16.00 odprawiana jest Msza Święta w intencji chorych, starszych, niepełnosprawnych, inwalidów, uzależnionych i tych, którzy nie umieją sobie poradzić ze sobą. W Eucharystii uczestniczą nie tylko chorzy, ale i zdrowi, pragnący ofiarować swoją modlitwę w intencjach cierpiących bliskich. Po Mszy św. odprawiane jest krótkie nabożeństwo kończące się specjalnym indywidualnym błogosławieństwem relikwiami św. Stanisława Kazimierczyka. Zapraszamy wszystkich do wspólnej modlitwy. Msze i nabożeństwa dla chorych prowadzi w bazylice Bożego Ciała ksiądz Ryszard Siuta, kanonik regularny w każdą drugą środę miesiąca o godz. 16.00.

Ksiądz Siuta w każdym miesiącu pisze list do chorych i ich rodzin. Poniżej publikujemy je go słowa adresowane do cierpiących w Adwencie br.

opr. JD

1 (Mt 26, 2630; Mk 14, 2225; Łk 22, 1420)

Biskupi krakowscy jako kanclerze i konserwatorzy Uniwersytetu Jagiellońskiego cz. I

Rezydujący w Krakowie biskupi w hierarchii Kościoła w Polsce zajmowali szczególną pozycję. Zarówno na synodach, jak i w senacie Rzeczypospolitej przysługiwało im miejsce przed innymi hierarchami, a także wyłącznie oni posiadali przywilej konsekrowania arcybiskupów gnieźnieńskich i nakładania na nich paliusza arcybiskupiego. Jako jedyni w Polsce mieli również prawo używania racjonalu czyli specjalnej szaty liturgicznej, natomiast w pewnym momencie zostali pozbawieni uprawnień do koronowania królów i królowych. Oczywiście wszyscy biskupi, a w szczególności ordynariusze krakowscy, musieli spełniać określone kryteria przewidziane prawem kanonicznym, a ponadto dysponować określonym zasobem wiedzy. Do tego ostatniego wymogu przywiązywano niekiedy istotne znaczenie, jak tego dowodzi przypadek prepozyta poznańskiego Piotra ze Skorzewa wybranego w XIII wieku na urząd biskupa, czemu jednak sprzeciwił się arcybiskup Janusz, uzasadniając swoją decyzję brakiem wykształcenia kandydata i niezajomością prawa przez niego. Z biegiem czasu liczba warunków, które musieli spełnić kandydaci na biskupów wyraźnie wzrosła i w myśl postanowień soboru w Konstancji domagano się od nich posiadania stopnia naukowego doktora, ewentualnie licencjata z teologii, prawa kanonicznego lub rzymskiego, chociaż papież mógł w tym zakresie udzielić odnośnej dyspensy.

We wzajemnych stosunkach pomiędzy Uniwersytetem Jagiellońskim a władzami kościelnymi ordynariusze diecezji krakowskiej odegrali ogromną rolę, chociaż nie zawsze były to stosunki przyjazne. Już bowiem twórca krakowskiej Almae Matris, Kazimierz Wielki, wobec ostrego konfliktu z biskupem krakowskim Bodzantą, powołując do życia swoją uczelnię, chciał – niewątpliwie za wzorem Fryderyka II, fundatora Uniwersytetu Neapolitańskiego – nadać jej charakter szkoły wyłącznie państwowej, czego wyrazem miało być nie tylko jej finansowanie ze skarbu państwa, a mianowicie z dochodów żup krakowskich, ale również postanowienie, że „ilekroć się zdarzy, że doktorzy lub magistry scholarów do prywatnego egzaminu dopuszczą, aby kanclerz nasz krakowski, który podówczas będzie, miał jako zwierzchnik zupełną władzę potwierdzania tego egzaminu.” Stanowiło to odstępstwo od stosowanej powszechnie praktyki, że tego rodzaju uprawnienie przysługiwało ordynariuszowi diecezji, co było zrozumiałe, gdyż ówczesne uniwersytety uważano za instytucje prawa kanonicznego, podległe Kościołowi i w dużej mierze przez niego utrzymywane. Stad też decyzji królewskiej nie akceptował papież Urban V, który w dyplomie z dnia 1 września 1364 r., potwierdzającym założenie *Studium Generale* (czyli uniwersytet) w Krakowie, wyraźnie podkreślił, że kandydatów ubiegających się „o uprawnienie do nauczania i honoru doktoratu lub mistrzostwa (to jest magisteria!), należy przedstawić biskupowi krakowskiemu, a gdyby go nie było, wikariuszowi lub oficjałowi, aby biskup, wikariusz lub oficjał osobiście, bądź przez upoważnione osoby w obecności profesorów danego wydziału przeprowadził egzamin kandydata i w przypadku pozytywnego wyniku udzielił mu wolności nauczania ... i dostojności doktora lub mistrza”. Do tej sprawy powrócił papież w liście do króla Kazimierza Wielkiego z dnia 13 września 1364 r., stanowczo wykluczając możliwość potwierdzania egzaminów przez kanclerza królewskiego: „Nie chcemy ... obejmować w Twoim nadaniu i w jego przy-

szłym zatwierdzeniu artykułu umieszczonego pod koniec Twojego dokumentu, warującego, aby kanclerz Twój krakowski, pod ów czas będący, miał władzę zupełną potwierdzania w każdej umiejętności egzaminu prywatnego scholarów, których doktorzy lub mistrzowie do niego przypuszczą...” Dodał do tego charakterystyczne, ale jakże wymowne uzasadnienie: „ponieważ to do nas tylko należy, My zaś egzamin scholarów i jego aprobację biskupowi pomienionemu (to jest krakowskiemu!) albo wikariuszowi lub oficjałowi ... zlecić postanowiliśmy.” Powtórzył również Urban V zawartą we wcześniejszym piśmie groźbę zastosowania kar kościelnych w przypadku nieposłuszeństwa: „Gdyby się kto na to odważył, niech wie, że podpadnie gniewowi wszechmocnego Boga i błogosławionych Piotra i Pawła apostołów Jego.” Oznaczało to zatem przyznanie Bodzancie prawa nadawania stopni naukowych i uczynienie go kanclerzem Uniwersytetu wbrew woli króla, przy czym zapowiadając zastosowania kar kościelnych w razie oporu, Urban V dał wyraźnie do zrozumienia, że sprawę tę traktuje bardzo poważnie.

Może tu zastanawiać ta determinacja papieża w zapewnieniu przedstawicielowi Kościoła istotnego udziału przy egzaminach i promocjach. Stanie się ona jednak zrozumiała, gdy się weźmie pod uwagę, że promowanym absolwentom uniwersyteckim w konsekwencji uzyskanego stopnia naukowego przysługiwał szczególny przywilej, mianowicie wolność nauczania gdziekolwiek (*licentia ubique docendi*), a więc na jakimkolwiek uniwersytecie niezależnie od tego, gdzie się on znajdował. Ponieważ było to jednak uprawnienie o charakterze ponadnarodowym, jest rzeczą oczywistą, że prawo jego nadawania przysługiwało wyłącznie osobom, za którymi stał autorytet papieża. Jego genezę niektórzy historycy tłumaczą faktem, że Kościół zawsze kontrolował prawo do głoszenia kazań, a więc uznał za naturalne, aby kontrolować również prawo do nauczania. W praktyce owa *licentia* była uznawana już od XIII wieku, gdyż w Bolonii nadawał ją od 1219 r. archidiakon jako przedstawiciel biskupa. Z biegiem czasu utarł się pogląd, że tylko możliwość jej udzielania kwalifikowała daną szkołę jako *studium generale*. Dzięki nadawaniu tego uprawnienia uniwersytety dość szybko przekształciły się w międzynarodowe ośrodki życia naukowego, natomiast tylko wyjątkowo kanclerz królewski mógł sprawować nadzór nad egzaminami. Miało to miejsce na państwowym Uniwersytecie w Salamance, ale papież Aleksander IV bullą z 1255 r. uznał takie egzaminy i przyznał osobom, które je zdały, uprawnienie do wykładania na jakimkolwiek uniwersytecie z wyjątkiem uniwersytetów w Bolonii i Paryżu. Owego prawa papieskiego nie uznawał natomiast skłócony ze Stolicą Apostolską Fryderyk II, który nadzór nad egzaminami na Uniwersytecie w Neapolu zlecił swojemu kanclerzowi. Nie trudno zauważyć, że na postanowieniu Kazimierza Wielkiego niewątpliwie zaciążyły wpływy neapolitańskie, ale jak słusznie podkreślano, ten właśnie uniwersytet długo pozostawał w pewnym odosobnieniu, odbiegając wyraźnie od stosowanych na innych uczelniach schematów. W praktyce jednak uniwersytety broniły się przed obcym elementem, wymagając od absolwentów innych uczelni (zwanymi *extranei* czyli „obcy”!) swoistej nostryfikacji uzyskanego gdzie indziej stopnia, co odbywało się na ogół w drodze publicznej dysputy nad bronioną przez kandydata tezą.

prof. Janusz Sondel

PLAN KOŁĘDY 2016/2017

KS. PROBOSZCZ - STANISŁAW SUDOŁ
12 42 443 68

27.XII. 2016 r. - WTOREK - 17.30.
UL. FABJAŃSKICH - CAŁA
29.XII. 2016 r. - CZWARTEK - 15.30.
UL. SALWATORSKA 1 - 11B
30.XII. 2016 r. - PIĄTEK - 15.30.
UL. SALWATORSKA 12 - 22
2.I. 2017 r. - PONIEDZIAŁEK - 15.30.
UL. SALWATORSKA 23 - 25
3.I. 2017 r. - WTOREK - 15.30.
UL. SALWATORSKA 27 - 35
5.I. 2017 r. - CZWARTEK - 15.30.
UL. HOFFMANA - CAŁA
7.I. 2017 r. - SOBOTA - 10.00.
UL. POD SIKORNIKIEM - CAŁA
8.I. 2017 r. - NIEDZIELA - 15.30.
UL. SAWICKIEGO - CAŁA
9.I. 2017 r. - PONIEDZIAŁEK - 15.30.
UL. OWCY ORWICZA - CAŁA
10.I. 2017 r. - WTOREK - 15.30.
UL. MLASKOTÓW - CAŁA
13.I. 2017 r. - PIĄTEK - 15.30.
UL. LELEWELA 19 - CAŁA
15.I. 2017 r. - NIEDZIELA - 15.30.
UL. KASZTELAŃSKA - CAŁA Z WYJĄTKIEM 30, 32, 34, 38
16.I. 2017 r. - PONIEDZIAŁEK - 15.30.
UL. KASZTELAŃSKA - 30, 32, 34, 38-11
UL. WYCZÓŁKOWSKIEGO - CAŁA
17.I. 2017 r. - WTOREK - 15.30.
UL. FOCHA - CAŁA

KS. RYSZARD PŁYWACZ

28.12.2016 - ŚRODA - OD 10.00
UL. ŻŁOTA, STRZELNICA, ROBLA, GRUDZINSKIEGO,
FURGALSKIEGO
30.12.2016 - PIĄTEK - OD 10.00
UL. KORZENIOWSKIEGO, TONDOSA
2.01.2017 - PONIEDZIAŁEK - OD 16.00
UL. WYROBKA, KRZYWICKIEGO, BĄKOWSKIEGO
3.01.2017 - WTOREK - OD 16.00
UL. WĘGIERSKIEGO, ROMERA
4.01.2017 - ŚRODA - OD 17.00
UL. BOROWEGO
5.01.2017 - CZWARTEK - OD 16.00
UL. PIASTOWSKA, LESZCZYNOWA
7.01.2017 - SOBOTA - OD 10.00
UL. KRASZEWSKIEGO 1-15
9.01.2017 - PONIEDZIAŁEK - OD 16.00
UL. KRASZEWSKIEGO 16-21
10.01.2017 - WTOREK - OD 16.00
UL. KRASZEWSKIEGO 22-34
11.01.2017 - ŚRODA - OD 17.00
UL. SŁONECZNIKOWA
12.01.2017 - CZWARTEK - OD 16.00
UL. STACHOWICZA
13.01.2017 - PIĄTEK - OD 16.00
UL. FILARECKA 2-8
14.01.2017 - SOBOTA - OD 10.00
UL. FILARECKA 9-20
16.01.2017 - PONIEDZIAŁEK - OD 16.00
UL. FILARECKA 21- 24
18.01.2017 - ŚRODA - OD 17.00
UL. PRZEGON
19.01.2017 - CZWARTEK - OD 16.00
UL. WŁÓCZKÓW 2-8
21.01.2017 - SOBOTA - OD 11.00
UL. WŁÓCZKÓW 10-22

KS. TOMASZ GĘDŁEK

27.12.2016 WTOREK - OD 15.00
UL. LELEWELA 3-8
28.12.2016 ŚRODA - OD 15.00
UL. LELEWELA 9-14
29.12.2016 CZWARTEK - OD 15.00
UL. LELEWELA 15-19
30.12.2016 PIĄTEK - OD 15.00
UL. GONTYNA
02.01.2017 PONIEDZIAŁEK - OD 15.00
UL. ANCZYCA I BRONISŁAWY
03.01.2017 WTOREK - OD 17.00
UL. BIAŁE WZGÓRZA
04.01.2017 ŚRODA - OD. 15.00
UL. WODOCIĄGOWA
05.01.2017 CZWARTEK - OD 17.00
UL. KSIĘCIA JÓZEFA 1-39
07.01.2017 SOBOTA - OD 15.00
UL. KSIĘCIA JÓZEFA 47-79
09.01.2017 PONIEDZIAŁEK - OD 15.00
UL. KSIĘCIA JÓZEFA 81-123
10.01.2017 WTOREK - OD 17.00
UL. KOŚCIUSZKI 17-35 (NIEPARZ.)
11.01.2017 ŚRODA - OD 15.00
UL. KOŚCIUSZKI 45-57 (NIEPARZ.)
12.01.2017 CZWARTEK - OD 17.00
UL. KOŚCIUSZKI 65-75 (NIEPARZ.)
13.01.2017 PIĄTEK - OD 15.00
UL. KOŚCIUSZKI 20-50 (PARZ.)
14.01.2017 SOBOTA - OD 15.00
UL. KOŚCIUSZKI 52-84 (PARZ.)
16.01.2017 PONIEDZIAŁEK - OD 15.00
UL. RYBNA, KAMEDULSKA, BRUZDOWA, PAJĘCZA, UKRYTA
17.01.2017 WTOREK - OD 17.00
UL. KOMOROWSKIEGO 1-4
18.01.2017 ŚRODA - OD 15.00
UL. KOMOROWSKIEGO 5-8
19.01.2017 CZWARTEK - OD 17.00
UL. KOMOROWSKIEGO 9-11A
20.01.2017 PIĄTEK - OD 15.00
UL. DOJAZDOWA, JASKÓŁCZA
21.01.2017 SOBOTA - OD 15.00
UL. DUNIN-WĄSOWICZA 2-4
23.01.2017 PONIEDZIAŁEK - OD 15.00
UL. DUNIN-WĄSOWICZA 5-7
24.01.2017 WTOREK - OD 17.00
UL. DUNIN-WĄSOWICZA 8-10
25.01.2017 ŚRODA - OD 15.00
UL. DUNIN-WĄSOWICZA 11, 14
26.01.2017 CZWARTEK - OD 17.00
UL. DUNIN-WĄSOWICZA 16, 18
27.01.2017 PIĄTEK - OD 15.00
UL. DUNIN-WĄSOWICZA 20, 22
28.01.2017 SOBOTA - OD 15.00
UL. DUNIN-WĄSOWICZA 24, 26
06.02.2017 PONIEDZIAŁEK - OD 15.00
UL. UJEJSKIEGO 2A-5
07.02.2017 WTOREK - OD 15.00
UL. UJEJSKIEGO 6-10
08.02.2017 ŚRODA - OD 15.00
UL. UJEJSKIEGO 11-15

KS. PAWEŁ GAŁUSZKA

tel. 12 42 443 61

27.12.2016 r. – WTOREK - od 9.00
UL. KROLOWEJ JADWIGI (parzyste) 8 - 78

28.12.2016 r. – ŚRODA - od 9.00
UL. KROLOWEJ JADWIGI (parzyste) 84 - 150,
UL. GHANDIEGO

29.12.2016 r. – CZWARTEK od 9.00
UL. KROLOWEJ JADWIGI (parzyste) 152 - 202,
UL. LAJKONIKA

30.12.2016 r. – PIĄTEK - od 9.00
UL. KROLOWEJ JADWIGI (nieparzyste) 7a - 59

02.01.2017 r. - PONIEDZIAŁEK od 14.00
UL. EMAUS 3-16A

03.01.2017 r. - WTOREK - od 15.00
UL. FAŁATA 9

04.01.2017 r. - ŚRODA - od 15.00
UL. FAŁATA 11

05.01.2017 r. - CZWARTEK - od 15.00
UL. FAŁATA 12

07.01.2017 r. - SOBOTA - od 9.00
UL. KROLOWEJ JADWIGI (nieparzyste) 81 - 107

09.01.2017 r. - PONIEDZIAŁEK - od 14.00
UL. KROLOWEJ JADWIGI (nieparzyste) 109 - 181

10.01.2017 r. - WTOREK - od 15.00
UL. FAŁATA 13

11.01.2017 r. - ŚRODA - od 15.00
UL. FAŁATA 14

12.01.2017 r. - CZWARTEK - od 15.00
UL. SENATORSKA 27

13.01.2017 r. - PIĄTEK - od 14.00
UL. SENATORSKA 26

16.01.2017 r. - PONIEDZIAŁEK - od 14.00
UL. SENATORSKA 25

17.01.2017 r. – WTOREK - od 15.00
UL. SENATORSKA 24

18.01.2017 r. – ŚRODA - od 15.00
UL. SENATORSKA 1-17, 18, 18a, 19, 23

19.01.2017 r. – CZWARTEK - od 15.00
UL. DROŻYNA
UL. MALCZEWSKIEGO
UL. ZAŚCIANEK

20.01.2017 r. – PIĄTEK - od 14.00
UL. FAŁATA 2

21.02.2017 r. – SOBOTA - od 9.00
UL. JAXY GRYFITY
UL. EMAUS 19-57 a

23.01.2015 r. – PONIEDZIAŁEK - od 14.00
UL. FAŁATA 4

24.01.2016 r. - WTOREK od 15.00
UL. PRUSA 1 - 3

25.01.2016 r. - ŚRODA- od 15.00
UL. PRUSA 4 - 9

26.01.2016 r. - CZW ARTEK- od 15.00
UL. PRUSA 10 - 16

27.01.2016 r. - PIĄTEK- od 14.00
UL. PRUSA 17 - 23

30.01.2016 r. - PONIEDZIAŁEK- od 14.00
UL. PRUSA 24 - 39

31.01.2016 r. – WTOREK od 15.00
UL. SYROKOMLI 3 - 11 a

02.02.2016 r. - CZWARTEK- od 15.00
UL. SYROKOMLI 12-18

03.02.2017 r. – PIĄTEK - od 14.00
UL. SYROKOMLI 19-26

04.02.2016 r. - SOBOTA - od 9.00
AL. KRASIŃSKIEGO 4, 6, 12, 14, 18, 20, 22, 24 a b, 26, 28, 30, 32

Wierzę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela cz.4

MSZE ŚWIĘTE KU CZCI DUCHA ŚWIĘTEGO W NASZEJ PARAFII

Już jutro w **poniedziałek 19 grudnia o godz. 18.00** w naszym kościele parafialnym odprawiona zostanie ostatnia w tym roku Msza św. ku czci Ducha Świętego. Czynimy to na prośbę samego Zbawiciela, który powiedział św. Marii od Jezusa Ukrzyżowanego: „Jeśli chcesz Mnie znaleźć, poznaj i pójdź za Mną, wezwij Ducha Świętego, który oświecał moich uczniów i który oświeca wszystkie narody wzywające Go w modlitwie. Zaprawdę, powiadam wam: ktokolwiek zawezwie Ducha Świętego, szukać Mnie będzie, odnajdzie Mnie i przyjdzie do Mnie przez Niego. Delikatne jak kwiat polny będzie jego sumienie, a jeśli to będzie ojciec lub matka rodziny, w rodzinie ich zapanuje pokój, w sercach ich będzie pokój w tym i przyszłym życiu. Gorąco pragnę, byś oznajmiła, że wszyscy kapłani, którzy raz na miesiąc odprawiają Mszę św. o Duchu Świętym, uczczą Go tym, a ktokolwiek uczci Go i wysłucha Mszy św. ku Jego czci, będzie uczczony przez Ducha Świętego, a pokój zapanuje w jego duszy i nie umrze w ciemnościach. Wszyscy szukają nowości, nawet w nabożeństwach, a zaniedbują tak ważne nabożeństwo do Ducha Świętego. Dlatego są w błędzie i rozterce, nie mają pokoju i światła. Nie wzywa się Ducha Świętego tak, jak powinien być wzywany”.

Również belgijski kardynał Mercier żyjący sto lat temu wskazywał na nabożeństwo do Ducha Św. jako tajemnicę

świętości i szczęścia: „Pragnę wyjawić Ci tajemnice świętości i szczęścia. Codziennie przez pięć minut zatrzymaj swoją wyobraźnię, zamknij oczy na wszystko, co podpada pod zmysły, zamknij uszy na wszystkie odgłosy świata tak, abyś mógł ukryć się w sanktuarium swej duszy, która jest świątynią Ducha Świętego i przemów do tegoż Ducha Świętego tymi słowami:

«O Duchu Święty, duszo mojej duszy, uwielbiam Cię. Oświecaj, kieruj, wzmacniaj, pocieszaj mnie. Powiedz co mam robić i rozkaż mi to wykonać. Obiecuję Ci uległość we wszystkim, co z woli Twojej mnie spotyka. Tylko okaż mi Twoją wolę.»

Jeżeli to spełnisz, wtedy życie twoje będzie szczęśliwe i radosne. Znajdziesz pociechę nawet wśród cierpienia. Otrzymasz łaskę na miarę twoich trudności i siłę do zniesienia ich i tak dojdiesz pełen zasług do bram niebieskich. Takie poddanie się Duchowi Świętemu jest tajemnicą świętości.”

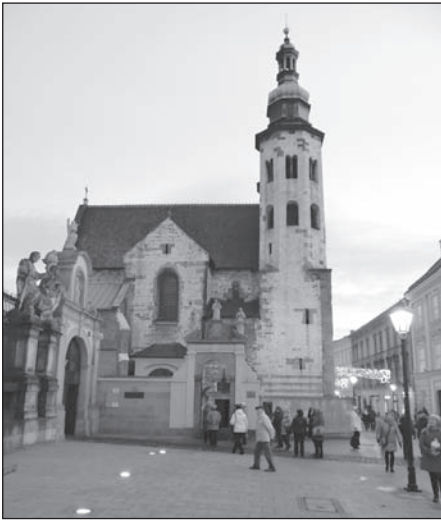
opr. Jan Deskur

Źródło:

<http://wdr.diecezjakrakow.pl/rodzina/modlitwa/122-modlitwy-doducha-swietego>

<http://www.winogrady.salezjanie.pl/dk/dmdk/dodatki/duch.html>

U Sióstr Klarysek

W czwartek 8 grudnia poznawaliśmy tajemnice Zgromadzenia Sióstr Klarysek i Kościoła pw. św. Andrzeja Apostoła. Jak zwykle stało się liczne grono seniorów, co sprawiło nieco trudności siostronom – mała rozmównica nie mogła nas pomieścić, ale usłyszeliśmy wiele interesujących informacji.

Kościół pod wezwaniem św. Andrzeja Apostoła to jeden z najstarszych kościołów Krakowa / choć s. Barbara uważa, że jest starszy od św. Wojciecha/ został wzniesiony w latach 1079 – 1098 i powstał z fundacji palatyna księcia Władysława Hermana.

Pełnił funkcje obronne, o czym świadczą grube mury, brak okien w dolnej części, co okazało się bardzo przydatne podczas najazdu tatarskiego w 1241 i 1260 r. Po częściowym zniszczeniu kościół został odbudowany w XIII i XIV w.

Kościół niszczyły pożary w latach 1455, 1473, 1658. W latach 1639 - 1661 z fundacji ksieni Eufrozyny Stanisławskiej świątynię modernizowano: powiększono dla lepszego oświetlenia wnętrza trzy okna, dano nowe wiązania dachowe i podwyższono wieże, które zwieńczono barokowymi hełmami, uważanymi w swojej epoce za najpiękniejsze.

W kościele tym dokonywano wielu przekształceń dzięki ofiarności fundatorów, np. w 1741 -1744 następną ksieni Ludwika Potocka ufundowała nowy ołtarz z czarnego marmuru z obrazem św. Andrzeja i złożonymi posągami świętych Piotra i Pawła, aniołkami, symbolem Opatrzności Bożej i godłem franciszkańskim w zwieńczeniu.

W wyposażeniu kościoła warto odnotować; obrazy z XIX w. św. Andrzeja ze sceną powołania go na apostoła i NMP Niepokalanie Poczętej, bł. Salomei, św. Franciszka, św. Klary.

Na ścianach naw i pod balustradą namalowano sześć scen z życia bł. Salomei; Matka Boska z Dzieciątkiem adorowana

przez Salomeę siedzącą na kolanach matki, Salomea ofiarowująca swoje serce, Salomea modląca się, Salomea składająca śluby zakonne, Salomea na łożu śmierci w otoczeniu sióstr zakonnych i opłakiwanie zmarłej, przejęcie relikwii Błogosławionej przez Klaryski z rąk Franciszkanów.

Od 1320 kościół stanowi własność wspólnoty Sióstr Klarysek, które przybyły do Krakowa ze Skąły już w 1316 r./700 lat/. Otrzymały teren przykościelny od króla Władysława Łokietka, zapewne z inicjatywy jego żony Jadwigi.

Siostry klaryski w swoim życiu starają się realizować zasady świętej Ewangelii za wzorem i przykładem św. Franciszka i św. Klary z Asyżu oraz Fundatorki w Polsce bł. Salomei Piastówny.

Jest to tzw. II Zakon Franciszkański. Siostry żyją w ścisłej klauzurze papieskiej, prowadząc życie kontemplacyjne. Centrum dnia stanowi Eucharystia. Głównym zadaniem jest oficjalna modlitwa Kościoła Katolickiego obejmująca cały Kościół Święty, jego działalność apostolska i misyjną, Ojca Świętego oraz wszystkich jego duszpasterzy.

Żyjąc w klauzurze prowadzą ubogi i prosty sposób życia gdzie, modlitwa przeplatana jest pracą. Zajmują się szyciem, naprawą i haftem szat i paramentów liturgicznych, dbając o to, co jest bezpośrednio związane z Eucharystią.

Poprzez życie proste, ciche i ukryte świadczą o Królestwie Bożym i zdobywaniu ludzi dla Chrystusa.

**Opr. Maria Pyziak
Fot. Jacek Michałowski**

Męczennicy wietnamscy

18 grudnia Kościół wspomina trzech męczenników wietnamskich, którzy oddali życie za Chrystusa, na tej nieprzyjaznej wobec religii ziemi. Nie znamy zbyt wiele faktów z ich życia, ponieważ zostali straceni w bardzo młodym wieku, zanim zdążyli rozwinąć skrzydła dojrzałej działalności jako głosiciele Ewangelii.

Pierwsze świadectwo o chrześcijaństwie w Wietnamie pochodzi z Kroniki Królewskiej z roku 1533, w której ogłoszono dekret króla L Trang Tông zakazujący wiary chrześcijańskiej. Niechęć do obcych religii i kultur przywędrowała do Wietnamu z Chin i innych państw. Zakłada ona ściśle hierarchiczny podział społeczeństwa, bezwzględne przywiązanie do tradycji i nabożny stosunek do władcy. Te trzy elementy decydowały o trwałości tronu cesarskiego i jego wszechwładnej mocy. Dlatego dumny władca nienawidził szczególnie religii chrześcijańskiej, głoszącej doktrynę społecznego panowania Chrystusa Króla, któremu mają być podporządkowane państwa wraz z królami i cesarzami.

W wieku XVI aktywną działalność prowadzili w Wietnamie misjonarze z Portugalii. Ich aktywność nie spotkała się z przychylnością władz, które wyrzucały obcokrajowców ze swojego terytorium, a uchylających się od tego nakazu karano, do kary śmierci włącznie. Chrześcijanie w Wietnamie byli prześladowani za swoją wiarę przez trzy stulecia. Wielu z nich poniosło śmierć męczeńską, zwłaszcza podczas panowania cesarza Minh-Manga, którego nazywano wietnamskim Neronem. Zginęło wtedy (w la-

tach 1820-1840) od 100 do 300 tysięcy wierzących. Minh-Mạng uważał Europejczyków za barbarzyńców, z którymi nie warto utrzymywać stosunków dyplomatycznych. Tępił nie tylko wpływy polityczne rządu francuskiego, ale także duchowe – wywierane przez misjonarzy głoszących Słowo Boże w jego kraju. Minh-Mạng oskarżył chrześcijan o udział w spisku, jak niegdyś władca Rzymu o spowodowanie pożaru miasta. Rozpoczęły się aresztowania duchowieństwa w całym kraju. Kapłani byli mordowani pod zarzutem „głoszenia religii Jezusa”. Wierni wyznawcy prawdziwego Boga zasilili wówczas szeregi kanonizowanych później 117 Męczenników Wietnamu.

Paweł Mi, Piotr Doung-Lac i Piotr Truat pracowali jako katecheci, wszyscy przyjęli wiarę katolicką. Najmłodszy z nich - Piotr Doung-Lac wcześniej odkrywając powołanie, już od dzieciństwa przygotowywał się do stanu kapłańskiego. Pobierali oni nauki u francuskiego misjonarza, ojca Marette, który uczył ich prawd wiary oraz łaciny. Zostali pojmani razem z Jean-Charles Corneyem (dziś już świętym), księdzem pracującym na misji w Wietnamie. Piotr Doung-Lac w chwili aresztowania miał zaledwie szesnaście lat. Zamknięto ich w więzieniu w miejscowości Sơn Tây i poddano wielokrotnym torturom. Kiedy nie wyrzekli się wiary w Jezusa Chrystusa zostali zabici przez uduszenie, oddając w ten sposób chwałę Bogu i zyskując nagrodę w wieczności. Zmarli 18 grudnia 1838r. Sprawiedliwości stało się zadość, gdyż okrutne prześladowania chrześcijan sprowadziły na Wietnam interwencję Francji, która podporządkowała sobie ten zakątek Dalekiego Wschodu. Beatyfikowani zostali w 1900 r.

Św. Jan Paweł II 18 czerwca 1988 r. kanonizował w Rzymie stu siedemnastu męczenników (96 Wietnamczyków, 11 Hiszpanów, 10 Francuzów) z lat 1745-1862, wśród nich Pawła Mi, Piotra Doung-Lac i Piotra Truat.

Rządzący aktualnie w Wietnamie komuniści dążą do systematycznej eliminacji wszelkich organizacji religijnych. Kościół jednak żyje i rozwija się. Na 86 milionów mieszkańców 8 milionów jest katolikami. W 25 diecezjach działa 2900 księży, 1500 zakonników, 10 000 zakonnice, 1500 seminarzystów, 40 000 katechetów. Każdego roku udziela się 100 000 chrztów. W dalekim Wietnamie żyją nasze siostry i nasi bracia, dlatego pamiętajmy o nich i wspierajmy gorliwą modlitwą.

Bogumiła Puchała

List do Chorych

Serdecznie pozdrawiam Was kochani Chorzy i wszystkich czytających ten list.

Maranatha – przyjdź Panie Jezu.

Czego oczekujemy? Na co czekamy? Czego pragniemy? Co spodziewamy się osiągnąć? W czasie Adwentu warto jest zwrócić uwagę na te kwestie, gdyż czas adwentu jest oczekiwaniem na przyjście Pana Jezusa, na Boże Narodzenie.

W życiu na wiele rzeczy czekamy: na ukończenie szkoły, na powrót kogoś do domu, na wypłatę, na zebranie pieniędzy, aby sobie kupić ubranie, pralkę, samochód. Bywa, że czekamy na wakacje, by spędzić miło czas, albo na wyzdrowienie z choroby.

Wśród tych ludzkich pragnień i oczekiwań wplata się nasza modlitwa Ojciec nasz ze słowami „przyjdź Królestwo Twoje”. Już tak przyzwyczailiśmy się do tej modlitwy, że to oczekiwanie nie robi na nas wrażenia, a szkoda. A przecież Królestwo Boże jest królestwem prawdy i życia, królestwem świętości i łaski, królestwem sprawiedliwości, miłości i pokoju. Dopiero, kiedy doznajemy cierpienia, niesprawiedliwości, krzywdy wtedy dopiero nasze serce, uczucia zwracają się ku Bogu a modlitwa „przyjdź Królestwo Twoje” nabiera głębokiego sensu.

Zdarza się, że silne pragnienia odzwierciedlają się w snach. Jest takie porzekadło: „Sen mara, Bóg wiara”. Z Pisma św. jednak wiemy, że bywają sny „znaczące”. Takie sny miewał choćby Józef Egipski, prorok Daniel, św. Józef – mąż Maryi, czy żona Piłata...

Wspominam o tym, ponieważ ostatnio dowiedziałem się o niezwykłym śnie.

Ktoś we śnie przed czymś się chował. Miał jakieś trudności. Szukał jak dziecko bezpiecznego miejsca pod stołem czy za szafą, ale nie mógł takiego znaleźć. Nagle pojawił się jego znajomy ksiądz, który przed kilku miesiącami zmarł i

chwytając za rękę powiedział: „Nic się nie martw. Ja ciebie przeprowadzę”. Weszli w ciemny kręty korytarz. Wreszcie pojawiło się światło. Koniec korytarza był jakby obity brązową boazerią. Korytarz wprowadził ich na koniec sali, w której było wiele czarnych postaci. Nad ich głowami świeciło światło, które jak popatrzył w lewo, w głąb sali stawało się coraz jaskrawsze, jakby świecił ogromny reflektor. Postacie miały wzniesione do góry ręce i nimi wymachiwały. Ksiądz zniknął, ale ze środka sali przybliżyła się w czarnym habicie święta Siostra Faustyna. Zaczęła coś mówić, ale niestety ten ktoś nie zapamiętał żadnych słów, tylko się obudził. Jak się już obudził zrodziła mu się taka myśl: „Muszę być bardziej świętym, ażeby w tym tłumie coś więcej widział, bo jestem niskiego wzrostu”.

Ukochani, gdy to usłyszałem, też zapragnąłem być blisko Boga, a nie na szarym końcu, bo również jestem niskiego wzrostu, choć ostatecznie dobre i to, byle się tam tylko dostać.

Przyznacie, że to piękny sen? Zwraca on uwagę na ważny aspekt naszego życia, na potrzebę przewodnika duchowego, który realnie wpłynie na rzeczywistość. Tym przewodnikiem może być ksiądz – spowiednik, czasem duchowo mogą pomagać bliskie osoby zmarłe, jak matka, ojciec, braciśzek nieletni. Również może nim być święty, do którego lubimy się modlić. Przewodnikiem stać się mogą rekolekcje radiowe, telewizyjne czy w wydaniu książkowym. Możliwości jest wiele. Osoby korzystające z ich pomocy rozwijają swoją wiarę i rozumieją, że jedynym Zbawicielem świata i każdego człowieka jest Jezus Chrystus.

Stąd bierze się wołanie „Maranatha” – przyjdź Panie Jezu. Przyjdź ze swoim Królestwem sprawiedliwości, miłości i pokoju. Jest to zgodne z wolą Jezusa przekazaną Słudze Bożej Rozalii Celakównie. Owo pragnienie nabrało szczególnego wymiaru, „osobistego i narodowego wybrania Jezusa, jako Pana i Króla wszystkich sfer ludzkiego życia”. Ten kto Go wybrał, jakby pomalował swe drzwi Krwią Baranka, krwią ocalenia. A ty, czy już wybrałeś?

ks. Ryszard Siuta CRL

W piątki o 15.00 na Salwatorze

W każdy piątek o godz. 15.00, w naszym kościele odmawiana jest Koronka do Miłosierdzia Bożego. Zapraszamy wszystkich do wspólnej modlitwy. Kościół jest otwierany pół godziny wcześniej (14.30), można więc przed Koronką wykorzystać czas na osobistą modlitwę przed Najświętszym Sakramentem. Wejście od ul. Kościuszki.

Grupa Modlitewna

+ Wigilia [1937]. Po Komunii świętej dała mi Matka Boża poznać Swą troskę, jaką miała w sercu, ze względu na Syna Bożego. Lecz ta troska przepelniona była taką wonią poddania się woli Bożej, że raczej nazywam ją rozkoszą, a nie troską. Zrozumiałam, jak dusza moja powinna przyjmować wszelką wolę Bożą. Szkoda, że nie umiem tego tak napisać, jak to poznałam. Dzień cały dusza moja była w głębszym skupieniu, nic jej z tego nie wyrывało, ani obowiązki, ani stosunki, jakie miałam z osobami świeckimi. (Dz. 1437)

4. NIEDZIELA ADWENTU

(Mt 1, 18-24)

Jesteśmy coraz bliżej świąt Bożego Narodzenia i liturgia słowa dnia dzisiejszego wprowadza nas w klimat tego, co niedługo się wydarzy – narodzin Zbawiciela. Nastrój, dominujący w dniu dzisiejszym jest typowy dla oczekiwania. Prorok Izajasz mówi, że „oto Panna pocznie i porodzi Syna”, a ewangelia dnia dzisiejszego opowiada o bardzo kryzysowej sytuacji w małżeństwie Józefa i Maryi. Józef nie mógł na początku zrozumieć, jak jest możliwe, by Maryja poczęła bez udziału mężczyzny. Jego wiara pozwoliła mu na przewyciężenie tych wątpliwości. Takiej wiary nam trzeba – o taką trzeba Boga prosić. Wiara umożliwia spokojne oczekiwanie na wielkie Boże tajemnice.

ks. Tomasz Gętlek

KRAKÓW według Felicji

BYŁO:

- Kard. Dziwisz przechodzi na emeryturę, ale zostaje w Krakowie. Abp Marek Jędraszewski zastąpi na stanowisku metropolity krakowskiego kardynała Stanisława Dziwisza, najbliższego współpracownika św. Jana Pawła II. Kard. Dziwisz pełnił funkcję metropolity krakowskiego przez 11 lat. Zgodnie z kodeksem prawa kanonicznego biskup diecezjalny, który ukończył 75 lat składa na ręce papieża rezygnację z zajmowanego stanowiska. Taką rezygnację kard. Stanisław Dziwisz złożył na wiosnę 2014 roku. Wobec rozpoczętych wówczas przygotowań do Światowych Dni Młodzieży z woli Ojca Świętego podjął się dalszej służby, bowiem jak podkreślał, ŚDM to wielkie wydarzenie w historii Kościoła oraz Polski. Decyzję Ojca Świętego przekazał w czwartek nuncjusz apostolski w Polsce arcybiskup Salvatore Pennacchio. Mianowanie abpa Marka Jędraszewskiego na metropolitę krakowskiego to ważny moment dla Archidiecezji Krakowskiej i Kościoła w Polsce - powiedział podczas konferencji kard. Stanisław Dziwisz. Ingres nowego metropolity nastąpi za około dwa miesiące, do tego czasu kard. Dziwisz będzie nadal pełnił funkcje administracyjne w Kurii.

- Betlejemskie Światło Pokoju jest w Polsce. W niedzielę 11 grudnia 2016 polscy harcerze odebrali je od słowackich skautów. W niedzielę o godz. 16 było już na Wawelu. Tegoroczne hasło towarzyszące przekazaniu światła to: „Odważnie tworzymy pokój”. W piątek płomień został rozpalony w Grocie Narodzenia Pańskiego w Betlejem. Następnie skauci przynieśli go do Wiednia, a stamtąd na Słowację. W niedzielę, po słowackiej stronie Tatr, harcerki i harcerze ze Związku Harcerstwa Polskiego odebrali Betlejemskie Światło Pokoju od skautów słowackich. Przekazanie światła zgromadziło w kościele w Svicie pod Popradem reprezentacje harcerskie z całej Polski. Już w poniedziałek Betlejemskie Światło Pokoju ma dotrzeć do każdego województwa. Z Polski światło trafi na Ukrainę, Białoruś, do Niemiec, Rosji, Danii i na Litwę. Akcja przekazywania betlejemskiego światła pokoju została zapoczątkowana w 1986 roku przez austriackich skautów, którzy przywieźli płomień z betlejemskiej Groty Narodzenia Pańskiego do katedry wiedeńskiej. Stamtąd, dzięki skautom, płomień trafia niemal do wszystkich krajów Europy. Polscy harcerze uczestniczą w wielkiej sztafecie przekazywania betlejemskiego światła pokoju od 1991 roku.

JEST:

- Trwają rozmowy między Adamem Czarotoryskim i ministrem Piotrem Glińskim na temat wykupu zbiorów Fundacji przez resort kultury - do takich informacji dotarł „Dziennik Polski”. Kwota, za którą dzieła sztuki i narodowe pamiątki mogłyby zostać wykupione to nawet 1 mld złotych. „Minister kultury zapowiedział działania mające na celu trwałe uregulowanie statusu kolekcji” Już pod koniec czerwca resort miał skierować do Czarotoryskiego list z sugestią, że możliwe jest wykupienie przez skarb państwa kolekcji zbiorów, nad którą opiekę od naukową i konserwatorską od kilkudziesięciu lat sprawuje Muzeum Narodowe w Krakowie. Wśród nich znajduje się najcenniejszy w Polsce obraz, czyli „Dama z gronostajem” Leonarda da Vinci. Jak pisze „Dziennik Polski”, resort za kolekcję gotów jest zapłacić od 500 milionów do nawet 1 miliarda złotych. Zbiory Czarotoryskich to jedna z najstarszych i najważniejszych kolekcji sztuki w Europie. Kolekcja została zapoczątkowana przez księżną Izabelę Czarotoryską, która po utracie niepodległości Rzeczypospolitej postanowiła gromadzić dla potomnych dzieła sztuki i pamiątki związane z historią państwa. Zbiory były wielokrotnie narażone na zniszczenie i rozproszenie, ale przetrwały, choć kilkaset obiektów z kolekcji nadal figuruje w prowadzonej przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego bazie polskich strat wojennych.

- Ogromna ilość anten i urządzeń elektronicznych, skupionych w jednym miejscu zagraża mieszkańcom miast., eksperci tłumaczą, że sprawy nie można lekceważyć. Chodzi o kwestię tzw. elektrosmog, czyli zbyt dużej ilości promieniowania elektromagnetycznego, przedo-

stającego się do środowiska. Takie fale wydzielane są przez wszystkie urządzenia elektroniczne, szczególnie mocno przez anteny operatorów sieci komórkowych. Na potencjalnie zagrożenie ze strony tych ostatnich wskazuje chociażby raport Najwyższej Izby Kontroli, w którym pod lupę wzięto to zjawisko w takich miastach jak Kraków, Lublin czy Warszawa. Każde duże miasto ma z tym problem, najbardziej narażeni są ludzie mieszkający na wysokości nadajników. Poza tym elektrosmog tworzą routery, telefony komórkowe a nawet bezprzewodowe drukarki. To właśnie Kraków jako pierwsze w Polsce postanowiło zdiagnozować problem. Kupiło specjalne urządzenia pomiarowe, które będą wypożyczane mieszkańcom, żeby ci mogli zmierzyć promieniowanie np. w swoim mieszkaniu.

- Michał Perek (24 l.) student III roku mechaniki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie zaprojektował nowoczesny samochód wyścigowy. I wygrał SolidWorks - najbardziej prestiżowy konkurs dla młodych inżynierów. Michał sam zrobił skomplikowane obliczenia, a następnie zaprojektował wyścigowy pojazd. Uczestnicy konkursu mogli zaprojektować dowolną rzecz: od przedmiotów codziennego użytku, poprzez narzędzia i meble, aż po skomplikowane maszyny. Michał od najmłodszych lat kocha motoryzację, więc wybrał samochód. Nad projektem pracował kilkanaście miesięcy. - Sam sobie był sterem i okretem. Jedynym ograniczeniem była wyobraźnia. Dwuosobowy PD-ONE przeznaczony jest do startów w zawodach. Sercem pojazdu jest czterocylindrowy silnik przenoszący moc na tylną oś poprzez sekwencyjną skrzynię biegów, szkielet stanowi stalowa rama rurowa, a wszystko pokrywa aerodynamiczna karoseria. - Zaprojektował też nawet sam najdrobniejsze elementy: łożyska, śruby, podkładki, nakrętki i uszczelnienia. Jaką prędkość osiągnie samochód, okaże się dopiero po jego zbudowaniu. Na pewno nie mniej niż 300 km/h.

BĘDZIE :

- Ponad 150 mln zł na remont najważniejszych arterii komunikacyjnych w Krakowie. Takie są plany miasta w związku z modernizacją torowisk. Wszystkie prace mają zostać wykonane do końca 2021 roku. Aż 76 mln zł do remontów torowisk dopłaci Unia Europejska. Ta wiadomość ucieszy pasażerów. Miasto ostro bierze się za naprawę zniszczonych torowisk. Dzięki temu poprawi się nie tylko komfort podróży, ale i jakość powietrza. Zgodnie z planem jeszcze w tym roku ruszy przebudowa szyn na rondzie Kocmyrzowskim wraz z montażem nowego oświetlenia. Z kolei w 2017 r. krakowian czeka trzeci etap remontu torowisk wokół Plant na odcinku od ul. Długiej do skrzyżowania ul. Basztovej z Pawią. Po zakończeniu prac w tym miejscu zacznie obowiązywać ruch jednokierunkowy dla samochodów. Za dwa lata do naprawy pójść ul. Zwierzyniecka, Kościuszki, pętla tramwajowa „Salwator”. W tym samym roku przebudowane zostanie torowisko wzdłuż ul. Krakowskiej na Kazimierzu oraz al. Solidarności w Nowej Hucie. Natomiast w kolejnych latach możliwe do wykonania są także remonty torowisk na ul. Starowiślnej (2020 rok) i Królewskiej - od alei Trzech Wieszców do ul. Rydla (2021 rok). Połowę sumy za remonty zapłaci miasto a 76 mln dopłaci Unia Europejska.

- Rod Stewart w Krakowie. Właściciel jednej z najbardziej charakterystycznych chrypek świata oraz niekwestionowany dzentelmen sceny Rod Stewart już w lutym 2017 r. ponownie przyjeżdża do Polski! 19 lutego wystąpi w Tauron Arenie Kraków. Bilety trafią do sprzedaży w poniedziałek, 12 grudnia. Polacy kochają Roda Stewarta, a ten odwzajemnia im się tym, co potrafi najlepiej - fantastycznymi występami na żywo. Zaledwie pół roku po ogromnym sukcesie koncertu w Łodzi brytyjski wokalista zapowiedział wielki powrót do Polski, i to na aż dwa występy! Odwiedzi Kraków oraz Gdańsk. Dla jednego z najważniejszych artystów drugiej połowy XX wieku będzie to piąta wizyta w Polsce. Za każdym razem jego koncerty cieszyły się znakomitą frekwencją, która wyniosła łącznie blisko 90 tysięcy widzów. Rod Stewart to jeden z najbardziej rozpoznawalnych artystów świata. W trakcie swojej dotychczasowej kariery sprzedał ponad 250 milionów singli i płyt. W 1994 roku artysta został wprowadzony do Rock and Roll Hall of Fame (muzeum honorujące artystów rockowych i inne osoby, które przyczyniły się do rozwoju muzyki; mieści się w Cleveland w USA). Z kolei w 2006 roku Stewart został zaliczony do 100 najlepszych wokalistów wszechczasów. Stało się to dzięki rankingowi amerykańskiego magazynu „Hit Parader”.

Opr. Felicja Niedzielska

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

IV NIEDZIELA ADWENTU

18 XII 2016 r.

1. Przeżywamy czas Adwentu – czas ten przygotowuje nas na powtórne przyjście Chrystusa, a także do Świąt Bożego Narodzenia. Roraty w czasie Adwentu są odprawiane w niedzielę o godz. 6.30. a w dni powszednie o godz. 6.30. i 18.00. dla dzieci. Serdecznie zapraszamy dzieci, młodzież i dorosłych na roraty, aby w ten sposób, jak najlepiej przygotować się na radosne święta Bożego Narodzenia. W naszej parafii przeżywamy NOC KONFESJONAŁU. Dziś wieczorem w naszym kościele w godz. od 20.00. do godz. 24.00. będzie można skorzystać z Sakramentu Miłosierdzia, Sakramentu Pokuty

2. W sobotę przeżywamy Wigilię Bożego Narodzenia. W Wigilię obowiązuje tradycyjnie wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych, czyli post. Nie będzie mszy św. wieczornej. Zachęcamy do chrześcijańskiego przeżywania tego szczególnego wieczoru w ciągu roku w gronie rodziny, przyjaciół i sąsiadów. Podczas wieczoru wigilijnego pamiętajmy o wspólnej rodzinnej modlitwie, czytaniu Pisma św., składaniu sobie życzeń i wspólnym kolędowaniu. O północy Pasterka, Msza św. którą Ks. Proboszcz odprawi w intencji całej wspólnoty parafialnej o zdrowie, świętość, dary Ducha św. błogosławieństwo Boże, opiekę Maryi dla kapłanów, sióstr zakonnych dzieci i młodzieży, dla wszystkich małżeństw i rodzin, a szczególnie dla ludzi samotnych.

3. W naszej parafii po świętach Bożego Narodzenia, będziemy przeżywać wizytę duszpasterską czyli „kolędę”. Nie będzie wcześniejszej wizyty ministrantów i lektorów z powodu małej liczby z informacją o kolędzie w domach. Dlatego szczegółowy program jest już wywieszony w gablotce przed kościołem, na stronie internetowej parafii i w Tygodniku Salwatorskim. Serdecznie prosimy parafian o zainteresowanie, kiedy będzie kolęda w ich domu i przekazanie tej informacji swoim sąsiadom. Bóg zapłać.

4. W kalendarzu liturgicznym w tym tygodniu wspominamy:
we wtorek – O godz. 18.00. msza św. nowenna ku czci bł. Bronisławy, dziewicy.
w środę – Po mszy św. wieczornej nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.
w piątek – Po mszy św. wieczornej nabożeństwo i koronka do Miłosierdzia Bożego.

5. W naszej parafii przeżywamy Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom. Z tej okazji są rozprowadzane świece CARITAS w cenie 10 zł – z czego 5 zł będzie przekazane Caritas Archidiecezji Krakowskiej, natomiast pozostałe 5 zł na duszpasterstwo dzieci i młodzieży w naszej parafii.

6. Spowiedź św. przed uroczystością Bożego Narodzenia dla parafian codziennie od godz. 6.30. i po południu od godz. 17.30.

7. Ks. Kustosz Sanktuarium św. Jana Pawła II zaprasza 22 grudnia /czwartek/ na Archidiecezjalne nabożeństwo ku czci św. Jana Pawła II. O godz. 17.00. – Msza św., po której odbędzie się Procesja Światła.

8. Zachęcamy do czytania prasy katolickiej. Przy wyjściu z kościoła są do nabycia różne religijne czasopisma: Gość Niedzielny, Niedziela, Źródło, Tygodnik Salwatorski i kalendarze na Nowy Rok. Poświęcone opłatki, którymi będziemy się dzielić, przy okazji składania sobie życzeń w wieczór wigilijny, można nabyć u Pana Kościelnego w zakrystii.

Różności z przeszłości i teraźniejszości

18 grudnia

1423 – Zbigniew Oleśnicki otrzymał święcenia kapłańskie, a następnego dnia został mianowany biskupem krakowskim. 18 grudnia 1439 roku otrzymał nominację na pierwszego polskiego kardynała.
1849 – Amerykanin William Cranch Bond wykonał pierwsze teleskopowe zdjęcie Księżyca.
1892 – W Petersburgu odbyła się premiera baletu Dziadek do orzechów z muzyką Piotra Czajkowskiego.

19 grudnia

1843 – Ukazała się Opowieść wigilijna Charlesa Dickensa.
1971 – Premiera filmu science fiction Mechaniczna pomarańcza w reżyserii Stanleya Kubricka
1989 – W Tarnowie odnotowano krajowy rekord temperatury w grudniu (+19 °C).

20 grudnia

1938 – Została uruchomiona kolej linowo-terenowa na Gubałówce.

21 grudnia

1832 – Trumna ze zwłokami Tadeusza Kościuszki została, w tajemnicy przed zaborcą, umieszczona w marmurowym sarkofagu na Wawelu.
1846 – Szkocki chirurg Robert Liston przeprowadził w Londynie pierwszą w Europie operację w znieczuleniu ogólnym, z wykorzystaniem eteru.
1913 – Na łamach dziennika New York World ukazała się pierwsza na świecie krzyżówka.
1969 – Zmierzono najniższą grudniową temperaturę w historii Warszawy (-24,8°C).

2002 – Powstała Polska Biblioteka Internetowa.

22 grudnia

1808 – W Wiedniu odbyło się prawykonanie V symfonii Ludwiga van Beethovena pod dyrekcją kompozytora.
1882 – W domu przyjaciela Thomasa Alvy Edisona w Nowym Jorku zapłonęły pierwsze elektryczne lampki na choince.
1900 – Henryk Sienkiewicz otrzymał akt własności majątku w Obłęgorku, ufundowanego przez społeczeństwo z okazji 25-lecia jego pracy literackiej.
1937 – Otwarto Tunel Lincolna łączący nowojorski Manhattan z New Jersey.
1952 – Ogłoszono raport Specjalnej Komisji Śledczej Kongresu Stanów Zjednoczonych do Zbadania Zbrodni Katyńskiej, w którym za jej winnego uznano ZSRR i wezwano społeczność międzynarodową do powołania międzynarodowego trybunału dla jej osądzenia.

23 grudnia

1884 – W warszawskim dzienniku Słowo ukazał się pierwszy odcinek powieści historycznej Potop Henryka Sienkiewicza.
1888 – Vincent van Gogh odciął sobie brzytwą kawałek lewego ucha.
1920 – Utworzono województwa: krakowskie, lwowskie, stanisławowskie i tarnopolskie.
1925 – W Nowym Jorku założono Fundację Kościuszkowską.
1954 – Amerykański chirurg Joseph Murray przeprowadził pierwszą udaną transplantację nerki.

24 grudnia

1473 – Zmarł Jan z Kęt, polski filozof, teolog, święty (ur. 1390)
1777 – James Cook odkrył Wyspę Bożego Narodzenia.
1798 – Urodził się Adam Mickiewicz, polski poeta, działacz i publicysta polityczny, (zm. 1855)
1818 – W austriackim Oberndorf bei Salzburg podczas pasterki po raz pierwszy wykonano kolędę Cicha noc.
1898 – W Warszawie odsłonięto pomnik Adama Mickiewicza.
1906 – Kanadyjski wynalazca Reginald Aubrey Fessenden przeprowadził pierwszą transmisję radiową w USA.
1934 – W szwajcarskim Davos uruchomiono pierwszy wyciąg narciarski na świecie.

Opr. Maria Teresa Michalska